Мені снилась рідна хата,
Я в садку відпочивав,
Мов діждався собі свята,
В красних мріях раював.

Подмухав вітрець легенький,
За слівцем шептав слівце;
З рідних яблунь цвіт біленький
Обсипав мені лице.

Я прокинувсь — із-за гаю
Сумно місяць випливав,
Замість батьківського краю
Я в чужому пробував.

Дерева, снігами вкриті,
А не цвіт побачив я,
І кутка не мала в світі
Голова стара моя.